

SİNEMA

aik olmuş farketmez diye düşünmüştür...

Sonra, ücretli askerler mesleklerine devam ettiler, Jacopetti ile yardımcıları "Allahaismarladık Afrika" deyip İtalyaya döndüler. Ama işi bu kadar hafife almayan başkaları da vardı. Haftalık "Espresso" gazetesi bu iğrenç olayı ortaya ativerince, italyan sinema dünyası ve kamuoyu karıştırdı. Jacopetti, dergi aleyhinde dava açtı. Dergi de Jacopetti'yi mahkemeye verdi. Sonunda-savcılık Jacopetti ile iki kameracısını tevkif, ettirip mahkeme önüne çıkardı, Şimdi bu aşırı gerçekçi yönetmen ile yardımcıları, soğukkanlı cinayetlerinin hesabını vermeğe çalışmaktadırlar. Aleyhlerindeki en büyük suç delilinde, kendi elleriyle çevirdikleri filmidir!

Filmler

"Sayılı Dakikalar"

Öldüren milyonerin sinir kliniğine zorla kapatılan genç ve güzel torunu, öldürülmesine kaza süsü verilen milyoner ve torunu için şeytanca düzenler hazırlıyan kumarbaz ve "madrabaz" avukat, arkadaşlarının intikamından kaçan korkak gangster, gangsterin peşine düşen kiralık katiller,

gangsterin sarışın sevgilisi, gangsterin İyilik dolu sabık gazeteci müstakbel motelci .kardeşi, zehir gibi bir zabıta muhabiri... Bıçaklı, tabancalı, tüfekli adamlar, kurşunlarla delik deşik edilen insanlar, "şiddetü" ölümler, ıssız bir sahil gazinosunun kocaman, bomboş .salonunda hesaplaşmalar.. Hayır, hayır, bunlar herhangi bir amerikan gangster filminin ne kahramanları, ne mizansenleridir. Bunlar, Orhan Elmasın senaryosunu yazdığı, Atıf Yılmazın yönettiği, Türkiyede çevrilmiş "Sayılı Dakikaların kahramanları ve mizansenleridir. Sinemacılarımızın ne olursa olsun, nasıl olursa olsun daha çok film çevirme hummasına tutulmalarından beri sinemacılığımızda

karşı çıkan sinema yazarları "türk sinema endüstrisini baltalayanlar", "yıkıcı eleştirirler", "yabancı film getiricilerinin ajanları" diye nitelenecek!.. Bu, yavuz hırsızın ev sahibini bastırmasından farklı birşey değildir. çünkü sinema yazarları hakkında öne sürülen iddialar için şimdiye kadar ortaya hiçbir delil konamamıştır. Buna karşılık, sinemacılarımızın hemen her filmi, bunların türk sinemasına öldürücü bir darbe indirdiğinin, ulusal bir sinemanın doğuşuna engel olduğunun kendi elleriyle ortaya koydukları canlı, inkâr edilmez belgeleridir.

"Sayılı Dakikalar"ın bu çeşit belgeler arasında yer alması bir bakıma çok üzücüdür. Çünkü film, yönetmen

Bir yerli film çevriliyor

Kopyacılık merakı

yeni doğan "montaj sanayii"nin tipik bir örneği de "Sayılı Dakikalar"dır: Yabancıların en döküntü filmlerinden tipler, durumlar alacaksınız; en beylik klişeleri geçer akçe diye kabulleneceksin; çarpıcı bulduğun mizansenleri, seyirciyi şaşırtır, aptallaştırır da ne olduğunun farkına varmadan yuttururum diye benimsiyeceksin; bütün bunları, içinde yaşadığın çevreye uyar mı uymaz mı diye fazla kafa yormayıp birbirine çatacaksın; böylece el yardımıyla gerdeğe gireceksin, sonra da bunun adı "türk filmi" olacak, bunların yüzlercesi bir araya gelince "Türk sineması kalkınmıyor, sinemamız ilerliyor, sinemamız film yapımında başlarda geliyor" olacak! Bu tutuma

olarak Atıf Yılmazın imzasını taşımaktadır. Oysa Atıf Yılmaz, bir zamanlar, ulusal sinemamızın meydana gelmesinde gücünün yettiği kadar çalışmış, emek vermiş bir sinemacıydı, filmlerinde yerli unsurlar belki de en ağır basan bir yönetmendi. "Gelinin Muradı"ndan "Ala Geyik"e, "Bu Vatanın Çocukları"ndan "Karacaoğlanın Kara Sevdası"na kadar uzanan bu çalışmalardan sonra sinema ağalarının doymak bilmez bir canavar haline getirdiği film piyasasını beslemek için Atıf Yılmazın da "montaj sanayii"ne boyun eğmesi,

gerçek çöküntüyü kimlerin hazırladığını ve bu çöküntünün nerelere vardığını açıkça ortaya koymaktadır.

AKİS, 24 NİSAN 1965